

POSUDEK

oponenta diplomové práce

na diplomovou práci studenta Vladimíra Tabaka na téma:

Obnova řízení

Autor si pro svoji diplomovou práci zvolil sice klasické, ale významné a stále živé téma, jehož právní úprava zřejmě v nejbližší době dozná určitých změn.

Práci rozdělil na úvod, dalších pět kapitol (dále členěných na subkapitoly, oddíly a pododdíly), závěr a cizojazyčné (anglické) resumé. K práci je připojen též seznam odborné literatury a seznam použité judikatury – které snad mohly být o něco bohatší.

V úvodu autor vysvětluje důvody výběru tématu, kde mj. připomíná, že absolvoval Střední policejní školu Ministerstva vnitra v Holešově, přičemž v současné době praktikuje v advokátní kanceláři, takže s pojednávaným institutem přišel do styku i ve své pracovní činnosti.

Další kapitola je věnována přehledu opravných prostředků (řádných i mimořádných) v současném českém trestním řádu. Ke zpracování této kapitoly mám pouze jednu formální drobnou výhradu, a sice gramatika na s. 10 („důkazy tvořilí“).

Těžištěm diplomové práce je nepochybně třetí kapitola obsahující výklad současné právní úpravy obnovy řízení. Rovněž k obsahu této kapitoly mám jen v zásadě dvě menší výhrady, a to, že na s. 30 autor uvádí, že po pravomocném odsouzení stále ještě existuje v určité míře presumpce nevinoty. Podle všech panujících odborných názorů i učebnic od tohoto okamžiku se uvedená zásada mění v zásadu presumpce viny. Druhou výhradu mám k subkapitole 3.5. o řízení obnovovacím, kde autor měl zejména v případě veřejného zasedání více rozebrat navrhované a soudem provedené důkazy v tomto typu zasedání.

Očekávám, že o této významné otázce bude vedena diskuse při obhajobě diplomové práce. Naproti tomu cenné na této 3. kapitole je, že autor se v ní zabývá i obnovou řízení v trestních věcech mladistvých a v řízení proti právnickým osobám. Podobně kladně hodnotím i skutečnost, že autor se v komparativní části této kapitoly zabývá i srovnáním obnovy řízení v trestním řízení s obnovou ve správním řízení a v občanskoprávním řízení.

Z hlediska struktury práce je neobvyklé, že judikatuře je věnována samostatná kapitola, když obvykle je tato judikatura zapracována do všech kapitol diplomové práce. Ale ani proti tomuto pojetí však nemám zásadní výhrady.

Ani návrhům de lege ferenda, obsaženým na s. 75 a 76 nelze vytýkat nelogičnost nebo neodbornost – v úvahu o soudu příslušném k řízení o obnově přichází i třetí alternativa, a sice že by k němu nebyl příslušný ani soud 1. stupně ani soud 2. stupně, které již v původním řízení rozhodovaly, ale jiný soud 1. stupně. Pokud by se totiž příslušnost k tomuto řízení posunula na soud 2. stupně, půjde zpravidla o soud, který ve věci jako odvolací soud již rozhodoval a vzniká proto otázka, zda bude nakloněn tomu zrušit si své vlastní rozhodnutí. Pokud by to byl jiný senát, ať již soudu 1. nebo 2. stupně, pak při zrušení napadeného rozhodnutí by zrušil rozhodnutí, které vydal jeho kolega, což by mohlo ovlivnit jejich další vztahy.

Závěrem dlužno uvést, že diplomová práce je zpracována zejména metodou analytickou, komparativní a kompliační. Je napsána ve stanovém rozsahu a (až na výše uvedenou výjimku) na velmi dobré stylistické i gramatické úrovni.

Předběžně proto tuto diplomovou práci hodnotím prvním až druhým klasifikačním stupněm, který by se měl upřesnit podle kvality její obhajoby.

V Plzni dne 6. května 2016

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta právnická
Katedra trestního práva

JUDr. Jindřich F a s t n e r

oponent diplomové práce

